

Передплата
на «РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.
За границею:
на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дия крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. п. Домбровського (Хорунціни). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Змагання до уздоровлення парламентаризму.

(X) Нема ніякого сумніву, що парламентаризм в Австрії, оснований на конституції німецьких лібералів, пережив ся і вимагає рішучої поправки і направи. Вже тоді, коли ліберально-німецька форма конституції війшла в житє, повстали проти неї рішучо Мадяри і виборили собі почавши з 1867-им роком нинішнє окремішне становище. Але й Чехів не вдоволяла та конституція і довела до абстиненції чеських послів з державної ради, а Поляки змагали резолюцією з 1868. р. також до окремішности. Вправді гр. Таффому повело ся довести Чехів до вступлення до державної ради, а уступки признавали Полякам, почавши від 1869. р. переконали їх, що вигідніше і корисніше стояти їм в тіснійшій звязи з Віднем і черпати повною пригорщею з державного скарбу на всі потреби.

Перегадом одначе вирости значно в культурнім напрямі не лише Чехи, але й інші славянські народности — Хорвати, Словінці, Русини відродили ся і стали також домагати ся народної рівноправности. Крім національного питання виринуло і соціальне, а широкі верстви робітничі почали також домагати ся участі в державній і краєвій управі.

Всеж таки головну ролю відгравало німецько-чеське питанє, Чехи яко нарід побіч Німців найвише розвитий культурно, вимагали признання рівноправности для себе. Почин до сего зроблений міністерством гр. Баденього в формі язикових розпорядків, виданих для Чех і Моравії, а крім того введенє в державній радї V-ої курії, захитали в 1897. р. дотеперішню верховладу німецького живла і викликали з того боку завзяту боротьбу, котра довела до повної бездільности державної ради. Всякі змагання підняті в ціли урухомлення державної ради показали ся безуспішними, на місце німецької обструкції по знесеню язикових розпорядків вступила чеська, а неуступчивість Німців не позволяє Чехам зложити оружя, всякі проби, всякі посередництва, як н. пр. весною с. р. з боку польского Кола не довели до ніякого висліду. Рахуба Німців, що обструкцією заведеною в чеськім соймі приневолять Чехів до залишення обструкції в державній радї, показала ся також хибною. Відзиви послів д-ра Греґра в Біліні і д-ра Герольда на окружнім вічу в Пільзні по відроченю чеського сойму показують, що Чехи не думають і тепер уступити, а так само можна майже на певно сказати, що і нове посередництво польского Кола, до якого візвала его резолюція, ухвалена на суботнішнім засіданю, не принесе реального висліду. Правительство числить ся очевидно з сею евентуальністю і лагодить ся §. 14-ому дати більшу силу, щоби можна перевести всі державні конечности, як бюджет, контингент рекрутів, австро-угорский цлово-торговий союз, торгові договори і т. п. Колиж правительство так рішає ся орудувати §-ом 14-им для переведеня дер-

жавних конечностей, то неперечно найбільшою конечністю є, вивести державу з застою, з анархії, привернути знов діяльність державної ради. А сю ціль могло би правительство осягнути октройованєм регуляміну і конституції, відповідної сучасним відносинам національним і суспільним. Вправді проти октройованя підносять ся нераз голоси остороги, одначе коли розходиться о уздоровленє парламентаризму, о скріпленє держави, внутрішнє уладженє відносин, котрих розеднані сторонництва політичні самі не мають охоти ані спромоги полагодити, в таким случаю потреба конечного і рішучого кроку з гори.

Пастирський лист

до Поляків греко-католицького обряду.

(Дальше).

Після приписів конкордії (С. п.) приняте святых Тайн в несвоім обряді, жадним способом не може управнювати неправої зміни обряду. В разі конечної потреби — можуть вірні хрестити свої діти в другім обряді, однак повинні записати їх в метриках своєї парохії. — Подібно вільно їм в разі потреби і неприсутности свого пароха приняти посліднє Маслоєсвятіє в другім обряді (С. d.) Сповідати ся можуть у всіх уповажнених душпастир'в обох обрядів, бо єпископи уділяють апробованим душпастирям в дивецькім другого обряду власть сповідати. (С. b.) Мішані подружя благословить парох нареченої, — хиба обі сторони просять пароха нареченого (С. c.) Діти в мішаних подружжях після пола належать до обряду родичів, се є сини до обряду вітця, доньки до обряду матери. (D. e.) Для уникненя незгоди, подружя ріжних обрядів мусять порозуміти ся, які свята і пости будуть обходити разом з цілим домом. Така умова повинна бути потверджена єпископом, який уділяючи позволеня свому підвласному обходити свята і пости в другім обряді, чинить се як делегат Апостольської Столиці (D. e.)

Отже вільно Вам сповідати ся, учащати на службу Божу і проповідь, чи в костелі, чи в церкві після вашого уподобаня, Церков оставляє в тім згляді повну свободу. Коли рівно легко можете бути в неділю або в свята на службі Божій в церкві поступите собі в душі Церкви, ідучи до церкви. Однак можете досить вчинити обовязкови, слухаючи недільного богослуженя в латиньскім костелі. А до того ви прямо обовязані тоді, коли не маючи близько церкви, не можете піти до неї, бо обовязок слуханя богослуженя в неділю і свята є важнійший.

Що до причастия, то Св. Отець декретом з д. 18/8 1893 позволяє всім вірним приймати св. Причастіє в другім обряді, коли в місцевости, де перебувають, нема святині їх обряду. Вільно їм се робити не тільки для доситьвчиненя обовязкови великодної сповіди, але скільки разів бажають з побожности приступити до Господнього стола. В разі, коли хто в часі великодних свят находив ся в місцевости, де нема церкви і не міг легко приступити до причастия в сусідній місцевости, був би обовязаний причащати ся в латиньскім обряді. Коли в місцевости, в якій мешкає вірний гр.-кат. обряду,

є вправді церков, але так далеко, що приступленє до причастия було би полученє з великою невігодою, належить єпископа просити о дозвіл причащати ся після латиньского обряду. Після II уступу енцикліки «Orientalium dignitas» до єпископа належить осудити, чи вільно вірному в таким случаю приступити до причастия в несвоім обряді.

О такє позволенє не трудно, бо важнійшою річю є свята причастіє від практики в своїм обряді, тимбільше, що такє приняте Тайни в другім обряді може бути легальне і ніколи не потягне за собою зміни обряду, радше противно Церков тому дає вірним ті всі улєкшеня, щоби тим лекше було для них удержати право, закауваюче зміну обряду. Церков робить се для удержаня тої другої засади, після якої лекше вірному примінити ся до обряду душпастиря, як відворотно. Душпастир, після сеї засади уділяючий вірному тайни, завжди придержує ся свого обряду. Отже священникам гр.-кат. обряду пр. не вільно давати латиньского причастия, хотяй би богослуженє відправляли в костелі, де переходує ся Найсв. Тайна після латиньского обряду і навідворот. Декрет Пропаганди з дня 25/1 1864 р., яким кардинал Префект Барнабо переслав єпископам нашого краю апробовану і потверджену Св. Отцем конкордію, називає таку тактику надужитєм.

Такє є церковне право.

(Дальше буде.)

Заповіт закордонного Поляка.

(Дальше).

Bo jak zachodni kościół powtórzył w sobie charakter Św. Piotra i mężczyzny z jego własnością rządzić domem i na zewnątrz, tak Wschodni jest na obraz Św. Jana i kobiety z własnością jego zostawać w domu i w pokoju. I jak mężczyzna i niewiasta składają jedną rodzinę tak oba kościoły są tylko połowice*) jednego kościoła powszechnego — jeden kościół jestestwa Bożego (единосущная церковь) a drugi kościół woli Bożej (церковь единосущная). I w organizmie słowianstwa też samą Polska to szczyt inicjatywy, działania, zapалу, a Rosya to szczyt więcej biernych cnot, który tylko ze skewieniem Polaków, wziął rej słowianstwa. On również i w Kościele i Słowianstwie bujając o wielkich sił zawsze schyla się do ku Inercji i do pokoju. I jeśli my teraz widzimy jakby w jej tryumfie naśladowanie Karola wielu i pogańskich Rzymian; a i rozprze-strzenianie się bez końca to także objawy są niesłowiańskie a od krwi Warjagów i wpływu germańskie-go, który mocno zapanował, wkopuje i goni ją do tych samych czynów, które wytyka Danilewski Europie.

Oto najwięcej i niespokoi Polaków: Bo gdy rzecz idzie, to aby wszystko zrobić ruskiem i prawostawnym i grozić całemu światu siłą, to jakiegoż można oczekiwać zmiłowania się winnemu bratu. Straciłby nadzieję i pod naciskiem zewnętrznych mocy, którym Polak przyzwyczał się holdować, on popelnia to czem się wewnątrz brzydzi i przeklina z samej rozpaczy.

Gdy więc Bóg, jak wierzymy, powołuje Słowianstwo do pojednania przez niego (jak dzieci) swoich rodziców — Grecyi i Rzymu (ich metropolii): to czy

*) Będąc każda kościołem w sobie całym.

mogą to zrobić dzieci, wpadając w te same błędy rodziców. Bo coż to jest to zaufanie czy uprzedzenie o sobie (samoistnie), przez które bizantyjski Kościół wzgardził zachodnim, a co i doszło teraz u Chominkowa (którego opinie przyjmują się bodaj czy nie całym Kościołem wschodnim) do zaprzeczenia nawet istnienia Zachodniego. Albo także czy nie ten sam przymus, tylko więcej skryty i obłudny panuje w Rosyi i wszędzie i te nieskończone nabycia i przez podbicie orężem i po układach politycznych i dobrowolnem, jak nie postępowanie w ślady Rzymian i Karola W.

Wszystkiego tego zdźbłą w oku swoim nie widzą ci, co obwołują Europę w gnieciu, wtedy gdy ta sama zgnilizna gniezdzi się w samym życiu Rosyi.

Jeżeli ona przez cały był swój od Włodzimierza aż do dziś, przez setkę nieskażonych ciał Kijowa aż do Tychona i Mitrofana i Filareta i Mossa i obecnego Jana Kronsztalskiego nie przestaje tchnąć świeżością i sam naród nazwan tak trafnie przez wielkiego sławianofila Korytaksakowa świętym: to to nie przeszkadza inercyi jej Kościoła i namiętnemu życiu. Małoż ginie dusz od pijaństwa, suchot, syphilisa, prostytutcy, rozkoszy (luxuria), która opoila całe państwo, z jej kazaokrądzem, oszukaństwem, chciwością pieniędzy, która rozdzieliła świat na 2 obozy, walcząca między sobą — jeden orężem, drugi trucizną, sztyletem, knowaniem i kramotą; a dalej idzie dziecko teje rozkoszy rozpusta kobiet, ze spóźnionymi przez to małżeństwami, słabymi dziećmi i wyrodzeniem rasy; dalej skarbowy kościół (samaryn) i szkoły z jej anauizmem i formalizmem; te ogromne znowu przedsięwzięcia państwowe i wymyślane wojny dla zysku kierujących i w. i.; ta nienawiść podbitych ludności, przez którą środkowa masa swojego narodu już zewsząd jest otoczona obcymi wrogami; te granice tak odległe, że i rady trudno dać wszędzie, i w tymże czasie najlepsze własne siły decentrują się na zewnątrz, aby się tam demoralizować (co czy nienapomina Litwy i Rusi, których Polska strawić nie mogła); to dalej mimowolne niemiłosierdzie z zabranymi narodami, nawet braćmi (polskie pytanie) to kupno ziemi na 30 mil, i zapędzanie na krańce swoich braci, zostawiając na własnej ziemi tylko wdów, sierot i starców.

Czyż to jest życie podobające się Bogu? Czyż to znamionuje jedność, samobytność i wpływ Kościoła? Czy on nie czuje tego, czy on milczy; albo go nie słuchają?

Otóż, kto dobrowolnie, uniesiony pięknosciami i siłą duchową Rosyi, asymilował się jej i wręczył jej dzieci swoje z nadzieją zbawienia, czy nie może dręczyć się przyszłością jej, gdy widzi że ona z podstawy mocy swej wiary, upojona błogosławieństwem z nieba, używa go jako należytość swoją, a w duszy już polega na własnej sile, jak Dawid, który był ukarany za to utratą 1000 ludności od morowego powietrza.

I jestże to tylko jego fantazya? I musi milczyć póki go nie spytają? Czy przeciwnie w 81. roku, bojąc się tuż stojącego sądu Bożego, ma mówić? Czy wysłuchali Jerzego (Kryżanicza) gdy on, niosąc ranę sławiańskiego plemienia i poczucia wielkiego posłannictwa, był wynagrodzony za to 20-letami na Syberyi? Jemu odpowiedzieli tylko: „teraz nie czas“. I bo „teraz nie czas“ powiada 1000 lat osierocony Kościół. Bo wszędzie toż samo Panie! To tylko wiesz, czy jest teraz czas policzyć się z sobą ludzkości. Bo 800 milionów Azyi wyciągają ręce ku nam i milcząco wołają: Giniemy! Pomóżcie nam bracia. Boż czas serca cesarzów i papierzów aby okazali miłosierdzie światu! Oni, jak w czasie pożaru, albo bitwy w jednym ręku trzymają losy świata. Niech tylko zechcą i dokonają. Bo, zdaje się iż czas, Bóg za nimi.

Bracia! nie rozpytywał się, nie wyrzucał zbrodni, a rozradował się do głębi duszy, widząc przechodzącego ku sobie z jawną na twarzy skruchą i łzami Ojciec syna. Zapłaczm i my jako marnotrawne dzieci sławiaństwa i upokorźmy się przed Cesarzem, bośmy ciężko i długo grzeszyli. Kara jego nas zabije; a łaska wskrzesi. Niech nam zaufa, niech przebaczy daremnie, a jeśli skrewimy, to będzie jeszcze czas (i wieczny) do karanja.

Wre skryty wulkan buddyzmu, i wzmaga się zewnętrznie i może się narzucić na całą Europę, może za karę zaniebdania nawrócenia pogan od wzajemnej nienawiści kościołów. Czy nie lepiej usłuchać Leona XIII-go wzywającego do pojednania ich.

Wszyscy wierzą Rosyi i my, wszystko w

gorzkości serca rozpoznane ma ona na uwadze, i działa przeciw tego, chociażby to dla naszej niecierpliwości i zdawało się powolnem; ale przytem i pozory, żeby nie gorszyły, czyż nie wypadła na prawo i na lewo usunąć; zapewnić pokój obawiającym się o los swój.

Przy dowiedzionej wspaniałomyślności Cesarzom Ruskim jako oswobodzicielom uciemiężonych narodów nie może być przeszkody do spojenia szczepów sławiańskich w federacyę pod ich wprawną do rządzenia hegemoniją, zapobiegającą od właściwych Słowianom rozterków i wojen.

Jeżeli co stawi ich w konieczność przyspieszenia zruszenia i popierania prawosławia, to najwięcej sposób postępowania Galicyan z Rusinami. Oni mówią, Polacy (niczego się nie nauczyli); ich zajadła nienawiść ku Rosyi, a trzymanie się tych samych czynników, które sprowadziły ich zgubę, tylko przyspieszą ich śmierć, bo Rosya razem ze wszystkimi prawosławnymi szczepami nigdy nie dopuści do ich oddzielenia od siebie, a katolickie wnet się zgermanizują. Gdyby nawet i udał się panslawizm przeciwnie.¹⁾

Z obcymi zginie; z swymi żyć będzie Polska i katolickie szczepy.

Co do przeszkody dla połączenia się ze strony wyznań, tu musimy uciec się do Ojca Św., własnie my Polacy, ze swoją 100-letnią erudycyą wschodniego wyznania; bo czy powierzą czynić, a nie możność pogodzenia się zależy najbardziej na obopólnej ignoracyi wyznań w życiu, tak, że każdy nie pojmując drugiego, mówi nie o połączeniu się, a o przyłączeniu się do siebie. Niech mi miłosierdzie Boże przebaczy, gdy ja, widząc może nie z zachwalstwem, a z ujmomością wyłożę swój pogląd na rzecz.

(Dalsze bude).

Япаньско-роспійска війна.

Телеграф доносить, що після тишини у вівторок, битва розпочала ся наново. Ген. Сахаров доносить до генерального штабу: Ніч з дня 18. на 19. минула спокійно. Неприятель одержує підмоги в околиці місцевости Лішінту. — Минулої ночі охотничий відділ наших стрільців під проводом ротмайстра Дембовського відбудув реконесанс, при чім без борби прийшов в посіданє 2 япаньских полевих гармат, які спровадив на нашу позицію. — З Токіо доносять, що пригрозючє вражінє зробила там вість про утрату гармат япаньским військом, бо се перші гармати, які стали добычею Росиян. Взагалі шумно заповіджені початкові успіхи Оями тим більше викликають тепер рочарованє, бо показує ся, що япаньска армія не може навіть дійти до ріки Шаго, а про Мукден видай вже і не казати. До того трівожить Япанців ся обставина, що їх ціла сила сконцентрована тепер в одній точці, а против неї стоїть рівно сильна армія Куропаткіна, але еще окрім того оперує десь у північній Кореї страшний Лєневич зі своєю 30.000 армією. Вістка про его похід виринула була вже перед місяцем і побоювано ся навіть его причалєня до армії Куропаткіна під Ляояном. Певним є, що «манджурской лєв», як називають Лєневича еще в часів боксерской кампанії, не сидить бездільно на місци. Небезпека его наблизєня стає тепер чимраз більшою, а загрожує особливо комунікаційну лінію армії ген. Курокого, яка від лиману ріки Ялю тягне ся через Фєнванчєв (доти построїли вже Япанці вузкошляхову залізницю, а правдоподібно і дальше) до Ляояну. Що поява Лєневича від корейской границі на задах армії Курокого є правдоподібно, вказує на те і тактика Росиян в їх офєнзивнім наступованю на позицію коло Янтай. Іменно хотій Росияни нічо більше не бажалиб, як отвертого бою на рівнині, то мимо того головний натиск напору они положили були на своїм лівім крилі, коло Пенсіго і ланцюха гір Талін, де оперує армія Курокого. Натомість Япанці, занявши там дефєнзивне становище на нездобутих скалах, сконцентрували ся на заході, коло залізниці і там об-

¹⁾ Tu sam charakter życia zachodniego, który na Zachodzie stawia się wpływem rozumu i woli dla Polaka wychowanego tylko w niewolnictwie, będzie przedłużeniem teje niewoli od obcych sobie ludzi, którzy tak lub inaczej znowu zagarną go w niewole.

хідним рухом старали ся відверти Росия від залізниці і тим способом відтяти їх від комунікаційної лінії з Мукденом. Завдяки засобам резерви, які оставив Куропаткін на головній позиції, він міг запобічи тій грізній евентуальности і по перших стратах на слабкім правім крилі, відпер Япанців аж до вирівнаня з боевою лінією центра.

На морю.

Стілько разів заповіданий і відкладаний виїзд балтійской ескадри збув ся вже по части вчера. Телеграма з даньского побережя доносить: Вчера о год 5. пополудни переплынуло через малий Белт 21 великих воєнних суден російских і 9 торпедівців. — Невєвність до послідної хвилі, коли ескадра виїде з Балтика, була викликана дуже правдоподібно сею обставиною, що побоювано ся у балтійским проливі якогось атентату можливіх япаньских емісарів. Тому розпущено часті поголоски про виїзд, тому фльота виїздила і повертала назад, тому наконець виїхала наче на маневри і тихцем преправила ся через оба балтійські проливи. Не маючи на цілій дорозі, яка вносіть коло 40.000 кілометрів, отже мало що менше, як округ землі, ані одної власної пристани, Росия законтрактувала ріжні кораблі з углем, які по дорозі достарчать ескадрі палива на повнім морю. І тут стрічає Росия величєзні, прямо небувалі еще ніколи трудности в теперішній війні. Російські дневники мимо того вірять в добрий успіх сеї виправи, підносячи, що еще і порт-артурска ескадра представляє собою знатну силу чотирох панцирників, п'ятих кружляків і кільканацять торпедівців та кантонірок. Владивостока фльотила не увійде в рахунок, бо до того часу буде «заморожена», позаяк в найліпшим разі балтійска фльота не може прибути скорше на східні води, як за два місяці. Чи до того часу удержать ся Порт-Артур? В послідних часах нема жадної вістки звіттам, але в формі поголоски доносять, що англійські кораблі, приманені високими нагородами, доставили Порт-Артурови амуніції і живности. Колиб так було в дійности, то можна би сьміло повірити в неодолимість Порт-Артуря.

НОВИНКИ.

— Календар. В пятницю: руско-кат. Пєлагій; рим.-кат. Уршулі. — В суботу: руско-кат. Якова ап.; рим.-кат. Кордулі.

— Ювілей земляка. П. Іларій Диліньский, баритон варшавской опери, обходив на днях 30-літній ювілей артистичної праці. Ювілят походить з рускої сьвященничої родини і часто приїздить на фері до Галичини, до брата, сьвященника в Ляшках горішних, ходорівского повіту. Мимо довголітної праці серед чужої сусьпільности, не затерло ся в ювіляті почутє принадлежности до широкої рускої родини, до якої він завжди відносив ся з живими симпатями. Тому подаємо его коротку житєпись, як єї приніє з нагоди ювілею Kurjer warszawski: П. Іларій Диліньский, артист і помічник режисєра варшавской опери дня 15. с. м. обходив 25-літній ювілей своєї заслуженої праці в варшавских театрах, а 30-літє співацкого заводу взагалі. Се також Львовянин, як Мшуга. Крушельницька і інші. В р. 1874 появляє ся як адепт штуки і дебютує на сцені театру гр. Скарбка, за дирекції Добрянського. В 1876 р. співає перші баритонові ролі в Кракові, потому переносить ся до Львова, звідки в р. 1879 прибуває до Варшави і розпочинає працю в хорах, а в 1880 р. виступає з поводженем в «Лінді де Шамод». Від сеї хвилі має виробленє становище в опері, як представитель величєзного ряду постатий, які побіч співацкої удалости, мали завсїгда знаменні характеристичні цїхи. Збігнєв і Мацей в «Страшнім Дворі», Януш і Дзємба в «Гальці», Бартолей в «Verbumobile», Кецаль в «Проданій наречєній», Плюмкет в «Марті», Валєнтин в «Фавєсті», Amorastro в «Аїді», Альфіо в «Cavaleri-i rusticap-I» і т. д. отсе ряд постатий, виконаних ювілятом на варшавській сцені. Постать Бартолей в «Сєвільским цирюлику» належить до найсвітлійших постатий. Якийсь час співав п. Диліньский і в оперетці, де визначив ся jako Кальхас в «Хорошій Блені», Директор в «Піметі лилика», Рогєр в «Родиннім перстєню» і т. д. Виконанє кожної ролі ювілята відзначає ся знаменитим схопленєм характеристичних цїх постатей, вервою, щирим темпераментом і оживленєм. В послідних часах, як інтерпретатор моношківских постатий п. Диліньский заняв місце між найліпшими артистами в тим згляді. В приватнім житю ювілят тішить ся загальною сим-

патією товаришів, як щирій, учинний і добросердний чоловік.

— **3 Тернополя** доносить «Подільський Голос»: Повітове Товариство кредитове в Тернополі закупило в сих днях величаву площу під будову при найголовнішій і найкрасній улиці міста від п. Вацлава Патрашевського за 24.000 К. Площа має 30 м. фронту а 60 м. глибини з красивим огородом. З початком весни приступить Товариство кредитове до будови власного величавого дому, де в просторах спеціальних убіацях найде приміщене також товариство касинове «Руска Бесіда». — Перший руский рафт в Тернополі уряджує гімнастичне товариство «Сокол» дня 6. падолиста. Рафт відбуде ся в сали «Мицанського Братства» о 9. год. вечером. В програму входить концерт музики військової, живий дневник, сольо спів і фортепьян. Буфет в заряді пань, котрі обіймуть ролю господинь рафту. Стрій для пань візитовий, для панів балевий. Вступ від особи 2 К. — Дня 23. с. м. відбуде ся в Тернополі руске віче місцевого населеня в справі нехтованя руских справ громадскою радою. Віче буде о 2. год. пополудня в сали «Миц Братства».

— **Пожарний «Сокол» в Васильківцях**, гусятинського повіта, засновано на статуті львівського «Сокола». Ц. к. намісництво вже затвердило статут.

— **Дати чи не дати?** В справі станиславівської гімназії замістила краківська Nowa Reforma допись з Львова. В ній зазначено, що на засіданню соймового польського Коло не обговорювано справи станиславівської гімназії, аби «передвчасно не кидати поміж послів кости незгоди». Если би Коло було заявило ся за отворенем гімназії, то обурила би ся польска більшість; в противній случая «вибухнула би знова руска пожежа». «Та більшість — пише дальше N. Ref. — хитає ся, чи уступити перед руским навором в гімназійній справі. Уже відповідь краєвої ради шкільної вказує недвозначно, що рада шк. не мала би нічого проти сповнення жадань Русинів. А рада шк. в тім случая значить тільки, що правительство, бо намісник не від параді є єї президентом. Краківский клуб в також за уділенем Русинам той школи. Лише Подольки противлять ся досі і твердять, що Русини ще не поправили ся до того степеня, аби їх того рода уступка не зіснула і не була товчком до дальших жадань в области шкільній і культурній». Дальше пише N. Ref., що того погляду держать ся головню вшепольки і з огляду на них «демократичні» шляхтичі з Поділя боять ся ціти за голосом політичного розуму і справедливости в руских справах. N. Reforma жадає поставленя сеї справи ясно: або Русинам належить ся та гімназія з огляду на фреквенцію учеників і подостаток учительских сил, або не належить ся задля браку тих условія; бавити ся в якесь менторство супротив Русинів, є неполітично і для Поляків шкідливо тому, що поза плечі сойму дв. Кербер дасть Русинам гімназію.

— **Муштарда по обіді.** Перед кількома місяцями ми доносили, що міністерство рільництва буде на основі видаваних прогнозов метеорологічної стації у Відни подавати телеграфічно до відома політичним урядам заповіді стану погоди на слідующий день. Сими прогнозами мали користувати ся хлібороби. Уже тоді ми висловили сумнів, чи не шкода заходів, бо ледви чи який хлібороб буде ходити що день до староства оглядати за кратками віщованя віденських метеорологів. Тимчасом справу розв'язано інакше. В львівській урядовій «Газеті львівській» щодень на чолі хроніки є постійна рубрика «Шеловедня погоди». В тій рубриці містять ся хіба яка «поповідня погоди». Бо віденська метеорологічна стація ввезла свої прогнози пізним вечером так, що вже того дня не можуть они бути видруковані в урядовій газеті і тому появляють ся аж другого дня о 5 год. вечером у Львові. На провинції читають їх аж третього дня, се є в сам час тоді, коли тих прогноз вікому не потреба, хіба для ствердження, що заповідженя погоди з дійсним станом погоди в минулім дни зовсім не годили ся.

— **На фонд заповоговий для учителів** надіслали по фєриях до Тов-а педагогічного у Львові: 1) Зенон Матковский зі складки на конференції в Надвірній 19 К 60 с. На сю суму зложили: Роман Матковский 1 К, І. Недільский 1 К, Ст. Мартинець 1 К, Софія Будзиновска 1 К, Стеф. Чесник 1 К, Ольга Шашкевич 1 К, Алекс. Сумиківна 20 с, З. Павлюкова 40 с, Василь Джує 1 К, Матій Остапчук 1 К, Евг. Витвицка 1 К, Мих. Тимчина 1 К, Микола Чесник 1 К, Яніна Домбровска 1 К, Дм. Бойчук 1 К, Йос. Іванчук 3 К, З. Чесник 1 К, В. Мельник 1 К, Микола Семенюк господар 1 К. — 2) А. Святак, учитель в Пістині зібрав на окр. конференції в Кутах 19 К 26 с. На сю суму зложили: Посипанко 1 К, Зайшлий 1 К, Буда, А. Витвицка, М. Ленертівна, Гарматій, Павлуевичівна, Гапій, Снятовичева, Абрисовска, Николяк, Побігушій, Роговска, Остаповичівна, Н. Будзиновска, Н. Н., Бойченко і Святак — всі по 1 К, Ломей 50 с, Шпаяк 40 с, Кисілевский 16 с, Мегаль 20 с. — 3) В. Герча-

новский зібрав підчас окр. конференції в Глинянах 5 К 78 с. — 4) Мих. Рихвицкий в Короличах 7 К, Е. Вітошинська в Буковичах 1 К. — 5) Філія в Бережанах два рази по 15 К (заходами голови проф. Н. Бачанського). Разом зібрано в р. 1904 до фєриї 128 К 1 с, по фєриях 52 К 64 с; разом 180 К 65 с. — Супротив того, що попередного року зібрано квоту 420 К 65 с, так що Виділ Товариства міг роздати квоту 210 К 32 с (с. є половиною) — упрашає Заряд фонду учителів патріотів і учительки збирати при кожній нагоді складки і присилати їх обильно на руки касиєра, ул. Кохановского 15 Б. — Від Заряду фонду запом.: *Алиськевич*, касиєр.

— **Зміни в дирекції залізниць в Станиславові.** Die Zeit пише, що міністер залізниць іменував заступником директора залізниць в Станиславові, Мечислава Лянґа, директором залізниць в Пільні. Наслідником п. Лянґа має бути п. Подлевский, секретар в міністерстві залізниць.

— **«Япанці» в арешті.** В глугих горах Сянчичини лежить село Поляни суровецькі, заселене Лемками, переважно кацапского «убіжденія». Коли вибухла япансько-російска війна, Поляничани поділили ся на дві партії: одні желали побіди Москалям а другі Япанцям. Обі сторони стояли твердо при своїм і не могли погодити ся. Одного разу прийшло в корчмі до суперечки на тему, хто кого побідить, чи Москалі Япанців, чи протівно. Уряджено вкінци, що москвофіли виберуть собі в селі вісьмох найбільших парубків, а япанофіли чотирох низьких парубчаків. Ті обі партії мали бити ся; як випадє ся бійка, так рішуть ся також війна в Манджурії. Перед бійкою парубки з московської партії позаливали собі голови горівкою, япанофіли за те нічого не пили. Вислід був несподіваний, бо чотири малі «Япанці» тверезі побіли вісьмох п'яних «Москалів», порозбивали їм колами голови і завалили хату, яка мала віби то бути Порт-Артуром. Хоч ся кровава битва була добровільно уложена і відбула ся в присутности цілого села, то прокуратория потягнула «Япанців» до відвічальности, а оноді відбула ся розправа перед судом в Сяноку. Трох «Япанців» за їх геройство засуджено на в'язницю по три місяці.

— **Чутка про катастрофу.** До Реки наспіла телеграма, що перевозовий корабель «Ультонія» фірми Куварда розбив ся коло берегів Іспанії. На тім кораблі находило ся 2.200 емігрантів з Австро-Угорщини, які оноді виїхали з Реки до Америки.

— **Нещасна похибка.** З Нового Санча доносять: Начальник громад Злотне, тутешного повіта, Михайло Цабак отруїв ся оноді випивши в наслідок похибки замість горіаки карболової кислоти, яку держав у себе в ліжком подібній флашці. Нещасний осиротив жінку і 6 дітей.

— **Зменшенє населеня.** Статистичне обчисленє народонаселеня в Австрії виказало, що в 1903 році був прирість душ менший чим в попередних літах. В 1903. р. був прирість 27.6 про мілле, в 1902 р. 29.2 про мілле, а в 1891 до 1901 р. 28.1 про мілле. Найменше народив в 1903 р. був в Інсбруці (10.2), а найбільше в нашім Дрогобичі (53.1).

— **Нагородя Нобля.** Із Штокгольму доносять: Сєгоричний розділ п'ятох нагород Нобля відбуде ся в роковини смерти жертводавця дня 10. грудня. Нагороду за найвизначнішу працю в области медицини має одержати проф. Кох з Берліна; нагорода в відділі фізики має припасти вихадіакови телеграфу без дрота, Марконіому. Найбільший клопіт має комісія з нагородою миру, бо сей рік вельми кровавий. Наймовірнійше нагороди миру ніхто не дістане.

— **Невидима часопись.** В Парижі почав виходити півмісячник п. з. L'Invisible, перший свого рода. Ся часопись ріжнить ся від звичайних тим, що є печатана на чорнім папері білим друком. Назва часописи є отже оправдава, бо ледви можна єї читати. Сотрудники також не підписують ся під статями, як се є в звичая у французькій прасі, отже також невидимі. Зміст часописи має бути такий цікавий, що публіка купує єї, хоч знає, що при читаню може осліпнути. Одно число L'Invisible коштує всего 5 центимів, а на нашій гроші несповна 5 сотиків.

— **Дволітний убийник.** Аби 2-літна дитина з «розміслом» кого замордувала — се може лучити ся хіба в Америці. В Новім Йорку родина Робінзонів мала сина 2-літнього і новонароджену донечку. Поки не було дівчинки, поти мати вельми цікувала ся сивком, а коли друге малє прийшло на світ, то і мати не могла вже так пестити сивка як передше. В голові хлопчика блиснув тоді промінь зависти, бо пізнав, що сестричка робить єму конкуренцію. Почав отже робити пакости сестричці, спершу нешкідливі, а цораз дальше небезпечні для дитини. Аж одного разу він сіймав в руки бронзову статую і розторочив сестричці головку. Питаний о причину сего вчинку, малий розбишак відповів отверто, що від часу, як має сестричку, любов матери до него ослабла. Комісар поліції, що слідив ту справу, був пересвідчений, що малий Робінзон з «повною свідомостию» докочав злочину.

— **Дрібні вісти.** Вчєра рано переїхав поїзд між стациями Зарудці а Куликів селянку з Костієва, Марию Лєщинську. Она згинула на місци. — З Косова доносять, що оноді згорів в церкві в Тюдеві головний престол вартости 800 К. Причиною огню було непогашене свєчок. — Перенесене бібліотека львівского університету до поставленого в сусідстві нового будинку покінчить ся в сих днях. — У Відни помер в 59. році житя Яков Пінес-Поратинський, властитель аптики у Львові і посол до державної ради.

— **3 теки філософа.** Чоловік подібний до льоса: від одного тягнєня до другого надіє ся якоїсь виграної. Колиж вже всі льосованя вийдуть, тоді єму місце — в коши.

— **Переписка Адміністрації.** ВПр. о. Теод. Курр. в Тл. До кінця с. р. се є до 14. н. ст. січня 1905 прийде нам ще 4 К.

Пропозиди на свєята і неділі цілого року, о. Петра Білинського, частъ І і ІІ, можна дістати по ціні 3 К за кожду частъ у автора в Зарваниці, почта Вишнівчик, в книгарні Інститута Ставроп. у Львові, в книгарні п. Яблоньского в Тернополі і в книгарні п. Добошинского в Станиславові.

Телеграми

з дня 20. жовтня.

Будапешт. Під проводом примаєса кардинала Вапшарого відбула ся конференция єпископів в справі автономії католиків на Угорщині. Pester Lloyd доносить, що прийато проект автономії, який предложать цєсарєви.

Бєрно моравске. Соймова комісія для виборчої реформи прийняла внесенє в справі заведеня безпосередних тайних виборів з курії сільских громад, натомістє, порішено ще пересправляти справу, чи та реформа має вийти в жите сейчас, чи має ся єї відложити аж до поладнаня цілої виборчої реформи.

Петербург. Вел. кн. Кирило виїхав до Італії для поротованя здоровля.

Краків. Вчєра вискочив на стації Клай з поїзду ілучого з Кракова до Львова кс. Франц Крушнік і погіб на місци.

Льондон. З огляду, що Тибет не буде мавчим заплатити контрибуції, Англія окупує долину Чумбі на протяг 75 літ. В справі англійско-тибетанського договору заявив китайський амбасадор, що договір нарушує зверхність Китаю над Тибетом.

3 галицкого сойму.

В дальшійм ході вчєрашнього засіданя переказано комісії дороговій внесенє кс. Вільчєкєвича о підвєшенє підмоги на повітові дороги з 80.000 на 160.000 К; дозволено двом громадам західних повітів на побиранє оцлат; прийато внесенє господарської комісії що до розширеня огородничої школи в Тарнові. Прийато до відомости справозданє про вандрівних учителів, протів яких виступив кс. Шпондер, твердячи, що они не приносять хісна сільскому народові. Два самостійні внесенє, які впринудили в дискусії, іменованє пос. Гурика, щоби закладати зимові школи господарства у східній Галичині і пос. Шаєра, щоби закладано шкільні огородини, де учителя учили би щєпленя дерев, — відіслано до комісії господарської і шкільної. Полагоджено також внесенє кс. Шпондра, щоби заказати вирубуваня молодих смерічок. Відтак ухвалено то позички то субвенції для шпиталів в Турці, Косові, Надвірній, Золочєві, для «Дому здоровля» в Закопанім і приватного заведеня д-ра Буйвіда в Кракові. На тім закінчило ся засіданє о год. 1/4 3.

На нинішнійм засіданю, яке розпочало ся 1/4 на 11. розсинав ся мішок з внесенями. По відчитаню петицій, при яких забирало слово кількох послів, відчитано внесенє п. В. Дідушицкого в справі обовязковости другого краєвого язика в середних школах, дальше відчитано внесенє пос. Крамарчика в справі дренованя селянських ґрунтів; Шаєра в справі громади Вількової; Меруновича в справі обниманя будови повітових і громадских будинків; Стапінського в справі означеня часу господарки правитель-

ствених комісарів в громадах; Влодка в справі худобячої соли для тарнівського повіту; Мазкевича в справі нового будинку для рускої гімназії у Львові і Еффіновича в справі кільцювання свиней.

З дневного порядку отворено дискусію над внесением пос. Поточка в справі патронату кравового виділу над годоволею дрібної птиці, криликів, риб, пчіл, льну і конопель; відіслано до господарської комісії. Внесенє пос. Шведа в справі учителів міста Живця відіслано до шкільної комісії. Внесенє пос. Баворовського в справі охорони емігрантів державним законом про еміграцію, який мав би увійти в жите на законодавній дорозі — відіслано до аграрної комісії. Вкінці внесенє пос. Гломбінського на заведење польского урядового язика і кореспонденції у властей остаючих під зарядом міністерства кравової оборони і скарбу (в жандармерії і фінансовости), як також в державній прокуратурі, на залізницях, почтах та в промислових і монополевих заведенях — відіслано до адміністраційної комісії. Засіданє треває дальше.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Бернстерне Бернес.

LABOREMUS

драма в 3 актах.

переложена після авторизованого, німецького виданя
Львом Лопатинським.

Модерна тема і модерне наскрізь єї переведене. Дяльог в справді містерною плетінкою драматичної роботи. Єго читати єможе більшим вдоволенем, як бачити на сцені, де нево пропадає не один дотепний натак та тонка відтінка.
Набути можна в Ставропольській книгарні у Львові.

Товариство „Просвіта“ у Львові

підняло ся в сім році виданя, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діямаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства „Просвіти“ проф. Юліана Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цілі їх спонуляризованя. Перша книжка, яко том I. „Рускої письменности“, обнимаючий твори Котляревского, Артемовского-Гулака (межи ним і зовсім ще незнані) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появила ся і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1.50 кор. На пересилку поштово долучити треба 30 сот. більше. Висилає ся тільки за попередним надісланем гроший або за побранем поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вносить всего 3000 примірників, проте просимо спішити ся з замовленнями.

Дстати можна в Канцелярії Товариства „Просвіти“ у Львові, Ринок 10.

„Тревоги автора і видавника“ (гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслана“ та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на велічновім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Контора виміни
д. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришенє зареєстроване в обмеженої порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затагати **ПОЗИЧКИ** на 6% за предложенем відповідної гіпотекі або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і інших купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділево на церкви, бурси, школи і т. п. 18.385 К.

Стан 31. мая 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, льок. в банках і на рах. біжучий	506.994 К

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делатина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делатина, Заліщик, Новоселиці
10:20	з Рипева, Любачева	10:50	до Белзця, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вишніць, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Римакова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмана, Новоселиці (через Жучку, Вишніць)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухалі (від 1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Рипева, Любачева, Хирова.
4:35	з Стрия, Хирова, Тухалі (1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белзця, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:00	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинця	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
6:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	8:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
7:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4 вкл.) Гусятина, Керезмезе, Калуша	10:05	до Вереминя (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загіря
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Вроцлава, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делатина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Санча, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Вроцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіцмана
на дворець „Підзамче“		4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнцима
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	з дворця „Підзамче“	
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:	Відходять з головного дворця:
з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:03 пополудни. 7:54 і 8:39 вечером, (до 11/9 вкл.)	до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8,5 до 11/9 вкл.) 11:10 в ночи (що неділі).
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31,8 вкл. в неділі і свята).	до Янова 6:50 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.
зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).	до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).	до Любіня вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і свят.)

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїкнїть ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:53 рано обведено рамками. — В місті продає бітети звичайні агенція часописів Й. Ст. Соколовского пассаж Гавсманна 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниц. державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє інформації в справах залізничних, продає бітети вського рода і розкладає їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.